

**Toespraak H.E. Ms. M.W.J.A. Tanya van Gool, Ambassadeur van het
Koninkrijk der Nederlanden in de Republiek Suriname**

Voor de gelegenheid van

**Parlementair Regionaal Seminar:
Internationale Veiligheid: De rol van het Internationale Strafhof (ICC)
6 June 2008**

Meneer de President, Excellenties, mevrouw Wijdenbosch, Dames en Heren,

Als Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden te Suriname ben ik vereerd om u toe te spreken tijdens dit seminar over de rol van het Internationale Strafhof in het licht van internationale veiligheid.

Op deze plaats wil ik graag mevrouw Wijdenbosch feliciteren met het succesvol organiseren van deze belangrijke bijeenkomst in Suriname. Nederland is graag verbonden met dit evenement.

De afgelopen twee decennia zijn grote stappen gezet in de ontwikkeling van de internationale rechtspraak. Degenen die oorlogsmisdaden, misdaden tegen menselijkheid en genocide plegen, blijven niet langer ongestraft. Een uiterst middel is aanwezig.

De basis voor het Internationale Strafhof, die tien jaar geleden in het Verdrag van Rome is vastgelegd, wordt wereldwijd gezien als één van de belangrijkste verworvenheden in het internationale recht sinds de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

De internationale gemeenschap heeft erkend dat er regels en principes met universele waarden bestaan die op iedereen van toepassing zijn. Het Statuut van het Internationale Strafhof is een krachtige reflectie van die universele erkenning.

Meneer de President, Dames en Heren,

Het volledige doel van het Internationale Strafhof zal alleen gerealiseerd worden als alle Staten wereldwijd toetreden tot het Internationale Strafhof en de voorwaarden van het Statuut implementeren in hun nationale wetgeving. Alle Staten zouden zich moeten inzetten voor een wereld waarin mensenrechten gerespecteerd worden. Zoals de voormalig Secretaris Generaal van de Verenigde Naties, Kofi Annan zei: “Het Internationale Strafhof is een bouwsteen in de wereldwijde architectuur van collectieve veiligheid”.

Nederland, in hechte samenwerking met haar EU-partners en andere gelijkgezinde Staten zoals Canada, Nieuw Zeeland, Trinidad en Tobago en met vele andere Staten en Niet Gouvernementele Organisaties, is vanaf het eerste begin in de voorste gelederen van de onderhandelingen aanwezig geweest, wat geresulteerd heeft in de diplomatieke conferentie in Rome in 1998. De Nederlandse overheid was tevreden met het resultaat van die conferentie en heeft onmiddellijk de juridische hoofdstad van de wereld, Den Haag, als zetel voor de organisatie aangeboden.

Het Internationale Strafhof is nu, 10 jaar na de goedkeuring van het Verdrag, stevig gevestigd in haar zetel in Den Haag, al meer dan 6 jaar.

Het Hof is constant op de internationale agenda, bezig met het behandelen van enorm belangrijke zaken uit conflict gebieden. Zeer recent is een hooggeplaatste verdachte gearresteerd in de Democratische Republiek van Congo. Deze persoon is dientengevolge gedetineerd in Den Haag voor verdere veroordeling door het Hof.

Het ultieme doel van het Internationale Strafhof is om een eind te maken aan de straffeloosheid van misdaden tegen de menselijkheid. Om dat doel te bereiken is het belangrijkste dat nationale wetgeving het mogelijk maakt deze misdaden aan de kaak gesteld worden en de daders te veroordeeld worden. Alleen in situaties waarin Staten niet bereid zijn of niet in staat zijn om dergelijke misdaden gedegen te onderzoeken en te veroordelen, kan het Internationaal Strafhof de daders vervolgen.

Het Internationale Strafhof is in essentie complementair aan nationale rechtshandhaving.

Het is niet de bedoeling om de nationale bevoegdheden te vervangen, echter dat vereist van Staten wel dat de nationale rechtshandhaving

goed functioneert. Staten hebben niet alleen het recht maar ook de verplichting om, door middel van hun nationale wetgeving, internationale misdaden te berechten. Het Internationale Strafhof biedt enkel de laatste mogelijkheid om vermeende daders van internationale misdaden te vervolgen. De aanklager van het Internationale Strafhof, meester Luis Moreno Ocampo, heeft dit zeer goed verwoord toen hij zei: “Het succes van het Internationale Strafhof moet niet gemeten worden aan het aantal zaken dat wordt voor gelegd aan het Internationale Strafhof maar eerder aan de afwezigheid van vervolgingen door het Internationale Strafhof omdat nationale rechtssystemen goed functioneren”.

Het is een hele eer om Suriname namens de Nederlandse Overheid te mogen feliciteren met het voornemen om binnenkort toe te treden tot het Verdrag van Rome. Suriname wordt hiermee hopelijk de 107ste lidstaat van het Internationale Strafhof. Een universeel Internationaal Strafhof is hiermee weer een stap dichterbij gekomen.

Suriname treedt met deze toetreding in de voetsporen van collega CARICOM-leden. Het was natuurlijk de voormalige President van Trinidad & Tobago, die een belangrijke rol heeft gespeeld bij het opnieuw openen van de dialoog binnen de Verenigde Naties over een permanent Strafhof, wat uiteindelijk heeft geleid tot de diplomatieke conferentie in Rome in 1998.

In Suriname wordt het Internationale Strafhof hooglijk gewaardeerd, en terecht!

U, meneer de President, net zoals lid van het Parlement en PGA-lid, mevrouw Wijdenbosch en vele anderen uit de politiek en in de overheid, hebben belangrijk werk verzet in het verkrijgen van consensus. De steun voor het Internationale Strafhof is wijd verbreid in deze natie.

Suriname zal doorgaan met het werken aan haar rechtstaat zodat zij in staat is om aan de vereisten van het verdrag te voldoen.

Nederland, als gastland voor het Internationale Strafhof, blijft haar steun aanbieden en biedt aan om haar ervaringen te delen met alle Staten indien daarom gevraagd wordt en het gepast is.

Meneer de President, geachte deelnemers,

De vermaarde hoofdaanklager van de Verenigde Staten in het Neurenberg proces en trouwe supporter van het Hof, Ben Ferencz, zei het luid en duidelijk;

“De beste manier om te zorgen dat mensenrechten zegevieren over menselijke misstanden is om internationaal recht duidelijk te maken en na te leven voor de bescherming van allen. Rechtshandhaving blijft de beste hoop voor de bescherming van de menselijkheid “.

Ter conclusie en met deze wijze woorden, wens ik u allen een vruchtbare bijeenkomst over dit belangrijke onderwerp.

Dank u.